

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/45/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814202940
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tutko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7814202940.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tutka a sudkýň JUDr. Adriany Murínovej a JUDr. Slávky Zborovjanovej v spore žalobcu L. M. M., K. Z. P., Š. Č.. XX proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom v Bratislave, Župné námestie č. 13, o náhradu škody, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 20.10.2016 č.k. 12C/62/2014-129 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobca je povinný nahradiť žalovanej trovy odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Týmto rozsudkom rozhodol súd prvej inštancie o peňažnom nároku žalobcu titulom náhrady škody.
2. Pri rozhodovaní vychádzal súd prvej inštancie zo zistenia, že rozsudkom Okresného súdu Rožňava sp. zn. 11Cb/64/2006 zo dňa 16.11.2011 bolo vyslovené, že kúpna zmluva uzavretá medzi obchodnou spoločnosťou MOST spol. s r.o. Rožňava a T.. B. P., ktorej predmetom bolo osobné motorové vozidlo G. O. je voči žalobcovi neúčinná. Uvedený rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 27. 4. 2012 a rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 11. 5. 2012. Ďalej súd vychádzal z pripojeného spisu Okresného súdu Rožňava sp. zn. 11C/6/2007, ktorým súd rozsudkom zo dňa 26. 2. 2008 bol návrh žalobcu na zaplatenie sumy 510.225,00 Sk zamietnutý vo vzťahu k žalovanej obchodnej spoločnosti MOST spol. s r.o., so sídlom v Rožňave, ktorý bol rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 13. 11. 2008 zmenený tak, že obchodnú spoločnosť MOST spol. s r.o. Rožňava zaviazal súd zaplatiť mu sumu 510.225,00 Sk s 13 % úrokom od 30. 9. 2012 do zaplatenia. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 8. 12. 2008. Žalobca podanou žalobou žiadal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 18.977,14 eura titulom náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom a nezákonnými rozhodnutiami Okresného súdu Rožňava v uvedených konaniach vedených pod sp. zn. 11C/6/2007 a 11Cb/64/2006.
3. Na základe uvedených zistení a po vykonanom dokazovaní dospel súd k záveru, že návrh žalobcu nie je dôvodný. Vychádzajúc z ust. § 6 ods. 1 a 4 zákona č. 514/2003 Z.z. bol toho názoru, že na vznik zodpovednosti za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci je potrebné splnenie troch podmienok, a to aby nastala udalosť, ktorá má za následok vznik škody, samotný vznik škody a predovšetkým príčinná súvislosť medzi skutočnosťou, ktorej následkom mala byť utrpená škoda a vznikom škody. Podľa názoru súdu žalobca nepreukázal namietaný nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci, resp. vydanie nezákonného rozhodnutia v namietaných konaniach, ani príčinnú súvislosť medzi namietaným konaním súdu a vznikom ujmu, ktorej sa žalobca domáha. Žalobca ani v jednom konaní nepodal sťažnosť na prietahy v konaní, a ani nepodal ústavnú sťažnosť. Okrem rozhodnutia vo

vyššie uvedených konaniach neboli zrušené v dôsledku mimoriadneho opravného rozhodnutia, a teda tieto rozhodnutia nespĺňajú podmienku nezákonnosti, ale v rámci odvolacieho konania boli rozsudky Okresného súdu Rožňava zmenené. Nemožno preto konštatovať, že v dôsledku nejakého pochybenia súdu vznikla žalobcovi škoda v podobe majetkovej alebo nemajetkovej ujmy. Žalobca nepreukázal ani priamu a bezprostrednú príčinnú súvislosť medzi namietaným nesprávnym postupom súdov, ani tvrdenou škodou.

4. Výrok o trovách konania odôvodnil súd s poukazom na ust. § 255 ods. 1 C.s.p.

5. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie. V odvolaní uviedol, že postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, ak predložil listinu o ohodnotení motorového vozidla v roku 2008, ktorú žalovaný poprel a súd bol povinný oboznámiť účastníkov s obsahom listiny prečítaním, následne toto zaprotokolovať do zápisnice. Nie je teda preukázané, kedy a za koľko sa mohol automobil predať a o koľko by bol výťažok vyšší. Ďalej poukázal na skutočnosť, že dňa 10. 8. 2016 požiadal o súčinnosť pri konaní s katastrálnym úradom a správcom o dôkazové listiny, súd v súčinnosti vysvetlil tak, že vydal uznesenie, že žalobca musí predložiť do termínu 15. 10. 2016 listiny. Ďalej namietal, že súd nedôsledne skúmal zákonné podmienky na uplatnenie nárokov na náhradu škody a to existenciu nezákonného rozhodnutia, resp. nesprávneho úradného postupu, vznik škody a príčinnú súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, t.j. vzťah príčin a následku. Konanie súdu trvalo minimálne 6 rokov, pričom konaniu nebránila vážna prekážka, a teda ide jednoznačne o prieťahy v konaní. V danej veci sa domáhal náhrady škody predstavujúcej rozdiel medzi všeobecnou hodnotou vozidla v čase jeho už exekučného konania a jeho všeobecnou hodnotou v čase jeho predaja. Plnenie, ktorého sa domáha titulom náhrady škody predstavuje jeho majetkovú ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom orgánu súdu. Súd prvej inštancie konal neefektívne, o čom svedčí nielen to, že dvakrát vydal uznesenie, ktoré rušil krajský súd. Podľa jeho názoru celé súdne rozhodnutie samo o sebe je spísané úplne nezrozumiteľne, lebo v skutočnosti ani nevie, či jednotlivé „očíslované body“ konštatuje súd, žalovaný, žalobca a o čo sa v skutočnosti opiera súd. Rozhodnutie súdu prvej inštancie tak vychádza z porušenia a neplnenia procesných podmienok z nesprávneho právneho posúdenia veci, ktoré vedie k nesprávnym skutkovým zisteniam.

6. Na základe podaného odvolania odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce podľa § 379 v spojení s § 380 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

7. Odvolací súd je v prejednávanej veci toho názoru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci ak dospel k záveru, že v konaní neboli splnené podmienky pre priznanie nároku uplatneného žalobcom titulom nezákonného rozhodnutia, resp. nesprávneho úradného postupu, ktorý následne aj správne právne posúdil, ak žalobu zamietol. Ani počas odvolacieho konania nedošlo k zmene skutkového ani právneho stavu, preto odvolací súd na skutkové zistenia a na právne normy, ktoré použil súd prvej inštancie poukazuje a v celom rozsahu sa s nimi stotožňuje.

8. K odvolaniu žalobcu je potrebné uviesť, že toto nemožno považovať za dôvodné ak vychádza z názoru, že v konaní dostatočne preukázal splnenie podmienok na náhradu škody v dôsledku nezákonného rozhodnutia, resp. nesprávneho úradného postupu súdu.

9. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom.

10. Ako vyplýva z citovaného zákonného ustanovenia § 6 ods. 1 predpokladom vzniku nároku na náhradu škody z nezákonného rozhodnutia je zrušenie takéhoto rozhodnutia po tom, čo nadobudlo právoplatnosť, teda jeho zrušenia na základe mimoriadneho opravného prostriedku.

11. Ako vyplýva z obsahu spisu žalobca za nezákonné rozhodnutia majúce za následok vznik škody označil rozsudok Okresného súdu Rožňava zo dňa 26. 2. 2008 č.k. 11Cb/6/207-82 a uznesenia Okresného súdu Rožňava zo dňa 10. 4. 2007 a 7. 1. 2008 v konaní vedenom pod sp. zn. 11Cb/64/2006. Vo vzťahu k týmto žalobcom namietaným rozhodnutiam je potrebné uviesť, že uvedený rozsudok ani

uznesenia neboli právoplatné, a teda nemohlo dôjsť ani k ich zrušeniu po nadobudnutí právoplatnosti. Žiaden zo žalobcom uvádzaných rozhodnutí nespĺňa teda podmienku nezákonného rozhodnutia v zmysle citovaného ust. § 6 ods. 1, a teda nie jej splnená ani základná podmienka vzniku nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, teda existencia nezákonného rozhodnutia.

12. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo zbytočných prieťahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov.

13. Z citovaného ust. § 9 ods. 2 je zrejmé, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je orgánom príslušným na ustálenie zásahu do ústavou garantovaného práva na prejednanie vecí bez zbytočných prieťahov, preto je správny záver súdu prvej inštancie o tom, že žalobca v konaní nepreukázal namietaný nesprávny úradný postup príslušných súdov. Až v prípade takto ustáleného porušenia práva príslušným orgánom by bolo možné v samostatnom konaní o náhradu škody skúmať, či v dôsledku takéhoto pochybenia súdu vznikla žalobcovi v konaní škoda v podobe majetkovej alebo nemajetkovej ujmy. Žalobca v samotnom žalobnom návrhu netvrdil ani neuvádzal, aby orgány na to príslušné (predseda súdu, prípadne ústavný súd) konštatovali zbytočné prieťahy.

14. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že žalobca v konaní nepreukázal splnenie podmienok pre vznik ním uplatneného nároku na náhradu škody titulom nezákonného rozhodnutia, resp. nesprávneho úradného postupu, teda že nastala udalosť, ktorá by mala za následok vznik škody, preto nebolo potrebné skúmať ani ostatné podmienky vzniku škody.

15. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že nie sú dané žalobcom uvádzané odvolacie dôvody, preto odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správne potvrdil.

16. Výrok o trovách odvolacieho konania vyplýva z ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 255 C.s.p., podľa ktorých právo na náhradu trov odvolacieho konania má úspešný účastník, v danom prípade žalovaná, a preto jej priznal náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu k neúspešnému žalobcovi v celom rozsahu.

17. Uvedené rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).